

світобачення підростаючого покоління і носить особливе формування національної ідентичності та патріотизму. Бандурний репертуар сучасних виконавців на сьогодні наповнюється цікавими, високохудожніми творами, тобто власне оригінальною бандурною музикою. Включення до навчальних програм, як на етапі слухання так і у навчанні гри на інструменті, оригінальних бандурних творів з сучасною стилістикою має велике виховне і освітнє значення для майбутніх виконавців.

Висловлюємо переконаність, що глибше пізнавши бандуру, враховуючи її характеристичні особливості та впроваджуючи у процес навчання нові, прогресивні методики, кобзарське мистецтво досягне в майбутньому якісно нових мистецьких висот і ще не раз доведе свою яскраву самотність та унікальність.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алексєєв А. З історії гри на клавішно-струнних інструментах. (від епохи Відродження до середини XIX століття). Хрестоматія. Київ., Музична Україна, - 1984.
2. Губ'як Д. Характеристичні особливості звукоряду сучасної концертної бандури та їхнє значення для методики навчання. – Педагогічна майстерність: проблеми, реалії та перспективи. Матеріали міжвузівських педагогічних читань. Вип. 2. – Київ-Теребовля: ДАКККиМ, 2009.
3. Ємець В. Кобза та кобзарі. – Берлін: Українське слово, 1993.
4. Колесса Ф. Мелодії українських народних дум. – К.: Наук. думка, 1999.

Наталія ПЕРХАЛЮК,
*викладач Теребовлянського фахового коледжу
культури і мистецтв,
заввідділом «Менеджмент
соціокультурної діяльності»
Теребовля, Україна*

Natalia PERKHALYUK,
*Lecturer at Terebovlya Professional College
of Culture and Arts,
Head of the Department
of «Management of Socio-Cultural Activities»
Terebovlya, Ukraine*

МОЗКОВИЙ ШТУРМ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ BRAINSTORMING AS A TOOL FOR ACTIVATING THE LEARNING PROCESS

Постановка проблеми. Сучасний світ характеризується стрімким розвитком інформаційних технологій, швидкою зміною сфер діяльності та глобальною конкуренцією в освітній сфері.

Ці умови вимагають глибокого розуміння процесів, які відбуваються в мозку людини під час навчання. Незважаючи на те, що освітня сфера активно використовує інноваційні методики і підходи, часто залишається поза увагою

аналіз глибинних біологічних процесів, що супроводжують навчання. Поглиблене вивчення мозкової активності, нейронних зв'язків та хімічних реакцій, що відбуваються при засвоєнні нової інформації, може дозволити не тільки оптимізувати педагогічні методи, а й відкрити нові перспективи в освітньому процесі, забезпечуючи максимальну ефективність навчання.

У контексті вивчення феномену навчання як мозкового процесу важливим є ознайомлення з роботами провідних вчених у цій області. В. Фекета та інші науковці [1] досліджують особливості роботи півкуль головного мозку та їх вплив на процеси навчання. Ф. Вестер [3] аналізує механізми мислення, навчання та забування та їх взаємозв'язок із діяльністю головного мозку. Ф. Вайнерт [4] досліджує якість та ефективність освітнього процесу в загальноосвітніх школах, підкреслюючи необхідність розвитку нової культури навчання. З урахуванням цих досліджень можна стверджувати, що навчання визнано комплексним явищем, яке тісно пов'язане з діяльністю головного мозку, і сучасна наукова думка активно шукає шляхи оптимізації навчального процесу.

Виклад основного матеріалу. Навчання, яке ілюструє ключові можливості людської адаптації та прогресу, відіграє центральну роль в мозковій активності. Мозок не тільки перетворює, аналізує та інтерпретує отриману інформацію, але й активно адаптується до змінних умов зовнішнього та внутрішнього середовища. Його унікальна здатність формувати нові нейронні зв'язки та оптимізувати вже існуючі функції відкриває безмежні можливості для особистісного та інтелектуального розвитку особистості.

Однією з найбільш захоплюючих тем у наукових дослідженнях є взаємодія півкуль головного мозку в контексті навчальних процесів. Традиційно прийнято, що ліва півкуля мозку керує логічним мисленням, аналітичними процесами та мовленнєвими функціями, тоді як права півкуля відповідає за креативність, інтуїцію та образне мислення [1].

Однак найновіші наукові відкриття демонструють, що обидві півкулі мозку функціонують в тісній взаємодії, забезпечуючи більш цілісний та збалансований підхід до когнітивних завдань [3]. Така нерозривна співпраця півкуль підтверджує важливість інтеграції різних аспектів мозкової діяльності для досягнення оптимальних результатів у навчанні.

Важливість адаптивних здібностей мозку до навчальних викликів особливо проявляється в його пластичності. Здатність мозку модифікувати свої структури, реагувати на стимули, формувати нові нейронні мережі та оптимізувати свої дії на основі набутого досвіду і навчання є ключовою у розумінні механізмів когнітивного розвитку [2].

Не менш важлива роль в навчальному процесі відводиться пам'яті. Розглядаючи пам'ять як важливий компонент мозкової діяльності, слід вказати на її різноманітність: короточасну, довгочасну та процедурну пам'ять. Кожен тип пам'яті відповідає за певний аспект навчального процесу. Так, короточасна пам'ять зосереджена на миттєвому зберіганні та обробці інформації, довгочасна пам'ять зберігає знання на тривалий час, а процедурна пам'ять відповідає за засвоєння вмінь та навичок [3]. Емоції також відіграють ключову роль у навчанні. Емоційний стан людини може впливати на її здатність сприймати, зберігати та відтворювати інформацію. Позитивні емоції можуть сприяти кращому засвоєнню матеріалу, тоді як негативні можуть гальмувати навчальний процес [3].

Отже, з урахуванням ролі мозку у навчанні та його адаптивних можливостей, можна стверджувати, що він є основним інструментом у процесі набуття знань і компетенцій, а також в адаптації до навколишнього середовища.

Враховуючи нейро-біологічну сутність навчання, можна стверджувати, що оптимізація навчальних процесів потребує глибокого розуміння механізмів роботи мозку та їх взаємодії з педагогічними методами.

Висновки. Отже, можемо зазначити, що мозок відіграє центральну роль у навчальних процесах, демонструючи свою унікальну здатність адаптуватися, формувати та зберігати знання. Півкулі мозку працюють у тісній взаємодії, що підтверджує їх нерозривний взаємозв'язок під час обробки інформації. Різні типи пам'яті (короткочасна, довгочасна, процедурна) взаємодіють між собою, забезпечуючи збереження, відтворення та використання знань. Емоційний стан людини має прямий вплив на ефективність навчання, враховуючи вплив на мотивацію, увагу та сприйняття інформації.

У майбутньому необхідно розглядати більш детальні аспекти роботи мозку під час навчання, включаючи глибокий аналіз функцій різних ділянок мозку, їх взаємодію та роль у формуванні когнітивних процесів.

Також актуальним буде вивчення впливу різних навчальних методик на активність мозку, що може сприяти розробці нових педагогічних стратегій для оптимізації навчального процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Фекета В., Цяпець С., Цяпець Г., Бернада В., Ківежді К., Савка Ю. Роль функціональної асиметрії півкуль головного мозку. Фізіологія людини і тварин. Науковий вісник Ужгородського університету, Серія «Біологія», Випуск 30. 2011. С. 204–208.
2. Gassur P. Didaktische Impulse zu den Erweiterten Lernformen und zu einer Neuen Lernkultur. Gerlafingen: P. Gassur, 1992. 256 S.
3. Vester F. Denken, Lernen, Vergessen. Was geht in unserem Kopf vor, wie lernt das Gehirn, und wann lässt er und im Stich? München: Deutscher Taschenbuch Verlag, 2002. 261 S.
4. Weinert F. Qualität und Leistung in der Schule – brauchen wir eine neue Lernkultur? Forum, 1999 Nr. 2. S. 8-12.

Оксана ПЕТРИВ,
*студентка Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника*
Науковий керівник – Віолетта ДУТЧАК,
*Доктор мистецтвознавства, професор, завідувачка кафедри музичної
україністики та народно-інструментального мистецтва
Івано-Франківська, Україна
oksana.velychko.21@pnu.edu.ua*

Oksana PETRIV,
*student of Vasyl Stefanyk Precarpathian
National University*